

Sygn. akt II KK 517/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący)

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **J. A.**

skazanego z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.
w zw. z art. 65 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2022 r.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 13 listopada 2019 r., sygn. akt II K [...]

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, dotyczącej orzeczonego
środka karnego, tj. jego pkt. 6c i przekazuje sprawę w tym
zakresie Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z 13 listopada 2019 r., sygn. akt II K [...],
J. A. został uznany winnym popełnienia czynów:

- w pkt. 6a – z art. 258 § 1 k.k., za który przy zastosowaniu art. 60 § 2 i 6 pkt 4 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzono mu karę 150 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda;

- w pkt. 6b – z art. 55 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który przy zastosowaniu art. 60 § 3, 5 i 6 pkt 2 k.k. i art. 57 § 2 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k., wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda; na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa; na podstawie art. 60 § 3 i 5 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat.

W pkt. 6c tego wyroku, co do przestępstw z pkt. X i XI aktu oskarżenia, na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 3 i 7 k.k. i art. 39 pkt 2b k.k., orzeczono o odstąpieniu od wymierzenia kary oskarżonemu za te czyny i w zamian wymierzono środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z osobami karanymi za przestępstwa określone w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a także z osobami oskarżonymi i podejrzanymi o takie przestępstwo.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu J. A. karę łączną 160 stawek dziennych grzywny o równowartości każdej stawki 20 zł, zaliczono na poczet tej kary okres tymczasowego aresztowania i tym samym karę łączną grzywny w liczbie 94 stawek uznano za wykonaną (pkt. 7). Zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania (pkt 12) a także rozstrzygnięto w przedmiocie dowodów rzeczowych (pkt 11).

Wyrok powyższy, nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się z dniem 21 listopada 2019 r.

Kasację od tego wyroku, w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym (pkt 6c), wniósł na korzyść oskarżonego Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść tego wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 39 pkt 2b k.k. w zw. z art. 60 § 7 k.k. i art. 43 § 1 k.k.,

polegające na orzeczeniu wobec J. A. środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się z osobami karanymi za przestępstwa określone w ustawie z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a także z osobami oskarżonymi i podejrzanymi o takie przestępstwa, bez wskazania czasu obowiązywania tego zakazu, podczas gdy przepis art. 43 § 1 k.k. przewiduje możliwość jego orzeczenia w wymiarze od 1 roku do 15 lat.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w P. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Trafnie podniósł skarżący, że w przedmiotowej sprawie doszło do rażącej i mającej istotny wpływ na treść wydanego wyroku obrazy wskazanych w kasacji przepisów prawa materialnego.

Zgodnie z treścią art. 60 § 7 k.k., jeżeli czyn zagrożony jest więcej niż jedną z kar wymienionych w art. 32 pkt 1-3, nadzwyczajne złagodzenie kary polega na odstąpieniu od wymierzenia kary i wymierzeniu środka karnego wymienionego w art. 39 pkt 2-3, 7 i 8, środka kompensacyjnego lub przepadku; przepisu art. 61 § 2 nie stosuje się. W sytuacji, kiedy spośród wymienionych sposobów nadzwyczajnego złagodzenia kary sąd orzeka o środkach karnych, powinien zastosować się zarazem do pozostałych określonych w przepisach wymogów ich określania, przede wszystkim do wyszczególnionych w art. 43 k.k. okresów obowiązywania środków karnych, które w każdej sytuacji ich orzeczenia winny być skonkretyzowane w wyroku skazującym. Zgodnie natomiast z art. 43 § 1 k.k. jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, zakazy wymienione w art. 39 pkt 2-2b i 3 tego Kodeksu, a więc m.in. zakaz kontaktowania się z określonymi osobami, orzeka się w latach, od roku do lat 15. Przepis art. 60 § 7 k.k. nie zawiera w tej materii odrębnej regulacji.

Uwzględniając powyższe trzeba stwierdzić, że Sąd Okręgowy w P. orzekając wobec J. A. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z osobami karanymi za przestępstwa określone w ustawie z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a także z osobami oskarżonymi i podejrzanymi o takie przestępstwo, był jednocześnie zobligowany do określenia okresu, w którym środek ten będzie obowiązywał. Brak tego określenia w zaskarżonym wyroku wskazuje, że rozważany środek karny został wobec skazanego określony bezterminowo, czyli wbrew jednoznacznej dyspozycji art. 43 § 1 k.k., co wskazuje na naruszenie tego przepisu w stopniu rażącym. Nie ulega zarazem wątpliwości, że naruszenie to miało wpływ na treść wyroku, gdyż jakiegokolwiek ustalenie okresu obowiązywania środka karnego jest dla sprawcy lepszym rozwiązaniem niż orzeczenie środka karnego w sposób nieograniczony żadnymi ramami czasowymi.

W tych okolicznościach, wyrok w zaskarżonej części należało uchylić, a sprawę w zakresie orzeczonego wobec J. A. środka karnego przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P., przy uwzględnieniu powyższych uwag.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.

a.s.